

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Jedině důležité je to, abyste dávali sami sebe.
To je míra lásky a tu musíme přiložit, máme-li měřit velikost svých činů.“*

Matka Terezie z Kalkaty

Úvodní slovo

Zkušenost říká, že teprve první všední den po svátcích nám ukáže, jak dobře jsme oslavili samotné svátky. Doufám, že naše vykročení do nového roku bylo v tomto smyslu požehnané a že oslava Vánoc neulpěla jen na tom, co je nejvíce vidět nebo co se samo vnucuje.

Chci velmi vděčně poděkovat vám všem, kteří jste přišli na půlnoční mši a pomohli svou modlitbou a svou přítomností vytvořit společenství,

v němž bylo možno překročit i ony „nadstandardní“ okolnosti letošních Vánoc – mám samozřejmě na mysli televizní přenos této bohoslužby. Podle ohlasů, které přišly, naše společná snaha nezůstala bez odezvy. Zbývá ještě prosit za to, aby tento vnější zájem přinesl také duchovní ovoce.

Přeji vám všem požehnaný rok 2012!

Váš farář Petr Vrbacký

Povolání ke kněžství

Milé sestry, milí bratři,
jako váš biskup vás prosím, abyste se snažili všemožně podporovat povolání ke kněžství a k různým formám zasvěceného života. Prosím zvláště o modlitbu.

A vás, mladí muži, kteří jste svobodní, máte nebo budete mít maturitní zkoušku a kteří se cítíte povoláni ke kněžství, bych rád informoval, že přihlášky ke studiu bohosloví pro školní rok 2012/2013 je možné podat na biskupství do 25. března 2012.

Každý den se za vás a za vaše zodpovědné rozhodování modlím.

Váš biskup Vojtěch

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **5. února 2012 oslaví své 70. narozeniny Mons. Jiří Mikulášek**, generální vikář brněnské diecéze a děkan Královské stoliční kapituly. Děkovnou bohoslužbu spolu s jubilantem bude celebrovat otec biskup Vojtěch Cikrle ve středu 1. února 2012 v 17.30 hodin v katedrále na Petrově.

• Při všech bohoslužbách v **neděli 19. února 2012** se uskuteční sbírka na **Svatopetrský haléř**. Prostřednictvím této tradiční sbírky věřící každoročně přispívají do fondu, z něhož Svátý otec pomáhá obětem různých neštěstí a humanitárních katastrof. V loňském roce bylo v ČR takto vybráno 3 319 636 korun. Prosíme vás i letos o příspěvek a za vaši štědrost děkujeme.

• **Do 25. března 2012** mohou kandidáti splňující příslušné podmínky (viz. sdělení otce biskupa na této stránce) podávat **přihlášky do kněžského semináře** a ke studiu bohosloví. Potřebné informace i pomoc získáte na biskupství či na farním úřadě.

• V sobotu 11. února se koná v pořadí již **18. ples naší farnosti sv. Tomáše**. Všichni jste srdečně na tuto společenskou událost zváni. Plakátek je v tomto čísle Tomáška a na vývěsce v kostele. Vstupenky se prodávají dnes v neděli 22. 1. 2012 po dopoledních mších sv., tj. v 8.30, 9.45 a 11.45 v sakristii. A ve všedních dnech po večerní mši sv. přibližně v 18.10. Jen doplňujeme pro ty, kdo by chtěli přispět darem do tomboly - předejte jej prosím v sakristii nejpozději v pátek 10. 2. po večerní mši sv.

18. PLES FARNOSTI SV. TOMÁŠE V BRNĚ

SOBOTA 11. 2. 2012,
ZAČÁTEK 19:00
V HOTELU KOZÁK
HOROVA 30, BRNO

Živá hudba, tombola,
taneční vystoupení a další kratochvíle.
Jste srdečně zváni.

PRODEJ LÍSTKŮ
S MÍSTENKAMI V SAKRISTII

Prodej zahájen v neděli 22. 1. 2012
po dopoledních mších,
tedy v 8:30, 9:45 a 11:45.

Dále bude lístky možno koupit v sakristii
ve všedních dnech po večerních mších,
tedy přibližně v 18:10.

Informace a rezervace na telefonu:

Dan Z. - 736 401 899.

Lístky k dostání i na místě.

Cena lístku je 180 Kč
a 130 Kč newydelečné činní.

Z farní charity

Vážení přátelé!

Rok 2011 je už minulostí, přesto se k němu ještě vrátíme, abychom ho mohli uzavřít.

Z celého srdce děkujeme, že jste nám štědře přispěli cukrovím a ovocem do vánočních nadílek. Farní charita mohla naplnit a rozdat vánoční balíčky celkem pro 32 našich nemocných a potřebných bratrů a sester. Kromě toho jsme opět jako v minulých letech předali Dennímu centru pro bezdomovce (Bratislavská 58) cukroví a ovoce. Ti ještě z toho, co dostali, přenechali část lidem bez domova – klientům Noclehárny na Karlově ulici 61. Další charitní zařízení Domov pokojného stáří na Kamenné ulici si odvezl něco cukroví a ovoce a dostalo se i na Domov sv. Markéty. Tam jsme poslali hlavně bonbony, čokolády a sušené i čerstvé ovoce. Cukroví do Domova nedáváme, maminky se je učí péct samy.

Se stále se snižujícími dotacemi na sociální služby - hlavně zařízení pro bezdomovce - čekají od nás tato centra příspěvek na zpestření štědrovečerního jídla pro jejich klienty. Všem obdarovaným jste způsobili velkou radost. Moc vám jménem obdarovaných i jménem svým upřímně děkujeme.

Jako vždy na začátku roku uvádíme i letos přehled částek, které jsme mohli z vašich peněžních příspěvků vsunutých do naší charitní pokladničky předat na charitativní účely ...

Poštou jsme odeslali:

Nemocnice v Ugandě	5 000 Kč
Misijní banka ubožáků na hloubení studní	5 000 Kč
Sdružení pěstounských rodin Dům na půli cesty	6 000 Kč

Prostřednictvím OCH Brno jsme poskytli:

Pomoc Japonsku zasaženému zemětřesením a následně vlnami tsunami	10 000 Kč
Pomoc Haiti	4 000 Kč
Léky pro nemocné leprou LL	9 000 Kč
Pomoc hladem sužovanému Somálsku	46 570 Kč
Pomoc hladovějícím v Etiopii	28 000 Kč
Charitní bydlení na Gorkého ulici	5 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	14 000 Kč
Noclehárna pro bezdomovce	18 000 Kč
EFFETA	12 000 Kč
Ošetřovatelská služba OCH	16 000 Kč
Osobní asistence OCH	2 000 Kč
Vydání celkem	180 570 Kč

SBĚR POUŽITÉHO ŠATSTVA DO
VAGÓNU ZA 5. NÁSTUPIŠTĚM
HLAVNÍHO NÁDRAŽÍ

Pozor změna !!!

Dle sdělení Os Diakonie Broumov bude sběr **v sudých měsících**, tedy jednou za dva měsíce. Termíny a další informace pro rok 2012 jsou vyvěšeny v charitní vývěsce.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA (TKS)

Jak dobře víte, TKS se koná už dvanáctý rok. V době psaní tohoto povídání ještě nebyla ta letošní ukončena. Výsledek TKS v naší farní pokladniče i výsledky naší diecéze vám sdělíme v příštím čísle Tomáška. Doufejme, že už bude ukončeno sčítání i potvrzeny konečné částky. Věříme, že i vy jste přispěli. Díky za to.

Závěrem vám všem přejeme do roku 2012 hodně zdraví a Božího požehnání a děkujeme vám za spolupráci a důvěru.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.

Řím 12,15

Když člověka něco skutečně bolí a trápí, touží mít někoho, kdo chápe jeho bolesti a komu se může svěřit se vším, co prožívá a co je pro něj těžké. Skutečnost, že může svoje trápení formulovat, že může o něm hovořit, mu přinese ulehčení a posílí jeho důvěru, že existuje někdo, komu na něm záleží a kdo má pochopení pro jeho trápení.

Lidé však neradi poslouchají opakovaně stížnosti na prožívané

bolesti a na trápení, brzy je to unavuje a snaží se takovým hovorem vyhnout. Mají si uvědomit, že je to skutek bliženské lásky a že má velikou hodnotu. Čas, který tomuto rozhovoru věnují, není ztracený, ale prospěje nejen trpícímu člověku, ale prospěje i jim. K tomu, aby byl člověk schopen poslouchat takové stížnosti, je nutné, aby skutečně měl rád toho, kdo se mu se svými bolestmi svěřuje, aby mu na něm záleželo a chtěl mu účinně poskytnout pomoc. Víme, že lidí, kteří jsou schopní tak jednat, je ve společnosti málo. O to, co trápí druhé lidi, se příliš nestarají.

Každý z nás se může dostat do situace, která pro něj bude těžká a kdy bude toužit po možnosti sdělit svoje starosti druhému člověku. My si však v takových chvílích uvědomujeme, že žijeme v posvěcující milosti, že Bůh je v naší duši přítomen zvláštním způsobem a že se k němu můžeme obrátit se vším, co prožíváme. On má vždy dost času a pochopení pro všechno, co prožíváme a vždy je ochoten nám dát pomoc, kterou potřebujeme. On nás nikdy neodmítne a vždy můžeme s jeho pochopením a pomocí počítat. I když se nám může stát, že nám nedá to, co si přejeme a v době, kdy si to přejeme, máme mít jistotu, že každá naše prosba je vyslyšena a že vždy nám Bůh dá to, co je pro nás nejlepší a ve chvíli, která je pro nás

nejvhodnější. Když budeme mít tuto důvěru, budeme vždy ve svém životě vyrovnaní a klidní a nikdy nebudeme mít zbytečné obavy o průběh našeho života. Svým vztahem k řešení problémů budeme ovlivňovat i lidi, kteří budou kolem nás a kteří budou naše jednání sledovat.

o. J. Šik

Půlnoční mše v kostele u sv. Tomáše

Že mohou zvony z kostela sv. Tomáše navodit tak kouzelnou atmosféru vánočního času, to asi ví jen velice málo návštěvníků tohoto chrámu.

A že se to dá ještě vizuálně umocnit, o to se postarala Česká televize, která zajistila i přenos svátečně nasvětlených vánočních ulic.

Při vstupu do vlastního chrámu je pak účastník noční bohoslužby příjemně naladěn slavnostní atmosférou.

Svěží zeleň stromků, protkaných stovkami zářících svíček, tak nějak připomíná ty krásné okamžiky zažité s dětmi u právě rozžehnutého vánočního stromku.

Pracovníci televize ještě dolaďují umístění jednotlivých kamer a osvětlení k dokonalému přenosu.

Příchodem našeho pana faráře otce Petra Vrbackého v doprovodu asistenta jáhna Ivana Synka a celé plejády ministrantů, slavnostní chvíle nastává. Při uvítání účastníků, jak přítomných, tak i těch televizních, přiznává pan farář, že nějak postrádá vlastní farníky; těch je opravdu jen mizivě.

Po přečtení Lukášova evangelia otec Vrbacký přiznává: „Být já účastníkem oněch událostí o kterých se v evangeliu hovoří, pak místo do Betléma půjdu na psychiatrii.“ A následně pak ještě dodává: „To dítě narozené ve chlévě, že je náš Spasitel? To je dnes, zvláště pro moderního člověka, trochu moc. Tenkrát se naštěstí našli lidé lepší než jsem já či mnohý z nás, a díky jejich svědectví jsme dnes i my na tomto místě.“ Po tomto provokativním úvodu, který možná zalahodil mnohým posluchačům televize, se pan farář postupně dostává přes celou tu dlouhou dobu dvou tisíc let k nám, zde přítomným, a také k posluchačům televizního vysílání.

Vlastní mše svatá je pak z kůru výrazně umocněná úplně novou vánoční mší „Nastává den,“ která se nese pomocí televizních vln nejen do celého Česka, ale i k posluchačům v zahraničí.

Jen zaposlouchání se do slov a vynikajícího hudebního podání,

by bylo vrcholným zážitkem této posvátné noci. Další provedení bude určitě následovat mimo chrám sv. Tomáše, samostatně v koncertním provedení.

Při této půlnoční mši jsme mohli pozorovat trochu zvláštní skutečnost. Kdo jen trochu sledoval účastníky této mše, pak si jistě mohl všimnout těch, na které starší generace často kouká zkresleným pohledem. Zde v kostele jsme mohli zjistit, že právě oni se soustřeďují na mši, nejen slovem, ale i písní. Opakem však byli ti starší. U těch jako by stále ještě doznívala doba totality. Ti převážně mlčeli.

Důvody mohou být různé. Možná je to tím, že navštíví kostel jen jednou za rok a právě jen v tuto dobu. Nebo, že se stále obávají, aby je někdo snad neviděl a nenahlásil to na patřičná místa. Anebo konečně zjišťujeme, že nějak stárneme a nebude možná na škodu se přece aspoň jednou za rok do toho kostela podívat.

Bez nadsázky, můžeme s čistým svědomím prohlásit, že to byla Půlnoční mše v nejdokonalejším provedení, jakou jsme kdy zažili. Děkujeme.

Marie a Vladimír Kalasovi

Půlnoční z kůru

aneb co tomu všemu předcházelo

Každý farník jistě ví, jakou pozorností byl poctěn náš kostel na Štědrý večer. Už proto, že se od pátečního dopoledne kolem kostela hromadily přenosové vozy České televize a výzdoba byla obohacena o kvanta zlatých baněk a třpytivých ozdob. Televizní přenos měl jistě spoustu ohlasů, snad více těch pozitivních, a svým dílem k celému tomu dění přispěl jako každý rok i chrámový sbor Jolly Singers. A protože jsme farnost plná talentovaných pěvců, dirigentů, ale i skladatelů a textařů, padla letos volba na originální dílo Františka Fialy s textem našeho pana faráře Petra Vrbackého. Sopranové sólo přednesla Lucie Laubová.

Těžko říct, jak obtížně se drala na světlo Boží samotná mše, ale ráda bych vzdala hold těm, kteří se zasloužili o to, že mohla být uvedena v plné kráse na Půlnoční i Boží Hod vánoční.

Na počátku všeho obvykle stojí nebývalé nasazení a trpělivost našeho pana dirigenta Petra Veselého, který navíc oplývá i nezdolnou vírou, že to sbor opravdu zvládne – a když klesá na mysli, cítí jistě intenzivně

podporu celého sboru nejen na zkouškách, ale i při pravidelném a nepovinném pokračování zkoušek v blízké kavárně. Dále je nutno započítat několik týdnů poctivě trénující a stále se rozrůstající členstvo, které se vytrvale pokouší vylepšovat své pěvecké schopnosti a naplňovat představy autorů a sbormistra - číst nejen noty a slova, ale vložit do toho něco víc. A nakonec finální propojení sboru, orchestru a sólistů, které obvykle odhalí nové nedostatky a jen trpělivá a povzbudivá slova Františka Fialy dokážou všechno to propojit do libozvučné a snad i bezchybné harmonie. A když náhodou něco úplně nezní nebo by to chtělo trochu změnu? Stačí pár minut a František party bez problémů přepíše. Nakonec už zbývá jen dořešit, jak se všichni vlezou na kůr, vše uklidit a nablýskat až do poslední židle a rozmístit technické zázemí. A po štědrovečerní večeři, nadílce a posezení u stromku už si rychle připravit hlasivky, rozezpívat se v sakristii a čekat na zazvonění..

Doufám tedy, že se celému sboru i letos podařilo přispět ke slavnostní vánoční atmosféře, pohladit po duši naslouchající farníky a v neposlední řadě potvrdit našemu sbormistrovi, že všechno to nesmírné úsilí stálo za to.

Veronika Veverka Papoušková

Misie v Dublinu

Tentokrát bych vám chtěla něco málo povědět o naší dvoutýdenní misi v Dublinu, jak jsme prožili Vánoce, Nový rok a naše první prázdniny.

Do Dublinu jsme přiletěli 25. 11. 2011, let proběhl bez komplikací. Byl to můj druhý let v životě, a já jsem zjistila, že mám moc ráda pozorování mraků i naší země, která se při pohledu seshora stává tak malou!

Po příjezdu jsme byli srdečně uvítáni místní komunitou Emmanuel, která je svým počtem členů o „trošku“ menší než brněnská komunita Emmanuel, mají asi kolem 20 členů. Ubytovaní jsme byli u různých rodin, nebo v domě kněží většinou po dvojicích, kromě naší skupinky, kde nás bylo šest děvčat pohromadě. Z domu, ve kterém jsme bydlely, jsem byla velice nadšená, byl pouze asi tři minuty od moře. Náš kněz jménem Dan byl velice srdečný muž, který o nás celou dobu bedlivě pečoval ☺.

Každé ráno jsme nasedli na vlak a jeli do centra města. Trať vedla okolo pobřeží s nádherným výhledem na moře. Cesta trvala pouze 20 min a pak 10 min pěšky do kostela zvaného Pro Cathedral, zasvěceného Neposkvrněnému početí Panny Marie, kde jsme trávili většinu našeho času. Uvnitř kostela byla oddělená kaple sv. Kevina, v níž jsme připravovali náš program.

Naším cílem bylo přinést do ulic Dublinu radost z blížících se Vánoc a naději do života. Každý den jsme chodili evangelizovat na ulici, zpívali jsme i vánoční koledy, také mnoho písniček s jednoduchým ukazováním a dokonce, a to ne jen jednou, se k nám přidali různí lidé a zazpívali nebo tančili s námi. Povíдали jsme si s lidmi, které zaujalo to, co se zde dělo, zvali jsme je do katedrály k modlitbě, na mše svaté i na naše připravené programy. Pořádali jsme dva večery pro mladé, kde jsme si připravili scénky, písničky, svědectví a na závěr pohoštění, chystali jsme také večer milosrdenství a Mariin večer. Můžu teď říct, že všechny tyto večery byly velice požehnané. Dokonce některé „plody“ jsme mohli vidět již v Dublinu. Někteří z lidí, kteří se zúčastnili některých z našich programů, nám přicházeli děkovat, že jim náš program znovu otevřel oči. Pro některé to bylo poprvé, co se setkali se skupinou mladých lidí, kteří věří v Boha, dokážou být plní radosti, nemyslet jen na sebe a připravovat programy pro druhé, mluvit s lidmi o Bohu a nestydět se za svoji víru.

Při této misií jsem začala více chápat podstatu evangelizace. Nejdůležitější je si uvědomit, že to nezávisí na nás, ale na Bohu, my jsme jeho instrumenty pro zvěstování jeho lásky. Také je nesmírně důležité umět naslouchat. Lidé nosí v sobě tolik toho co je tíží, s čím by se chtěli svěřit. Toto jsem hodně poznala, když jsme šli do

ulic k lidem bez domova, ptali jsme se jich, jak se jim daří a nabízeli jim čaj nebo sušenky. Většina z nich byla velmi otevřená a také překvapená, že má někdo zájem si s nimi povídat. Slyšeli jsme mnoho jejich smutných životních příběhů. Uvědomila jsem si, že není v naší moci jim najít práci, podpořit je finančně tak, aby se znovu mohli začlenit do normálního života, zato jim můžeme přinést naději, že jejich trápení nebude věčné, v nebi naleznou věčnou radost, že je tu někdo, kdo je miluje takové, jací jsou.

Vánoce jsme všichni společně prožili v Římě. Největší zážitek byl, že jsme se mohli zúčastnit půlnoční vánoční mše se svatým Otcem, Benediktem XVI v katedrále sv. Petra. Měli jsme výborné místo, úplně vzadu za oltářem pod holubicí Ducha svatého! Slova: „Pro smutek tu již není místa, radujte se z narození Ježíše Krista, našeho Spasitele!“, ve mně zanechala velikou a hlubokou radost, která je ve mně i teď ☺. V neděli večer jsme měli velkou slavnostní večeři se zábavným programem. Každý si připravil jedno vystoupení. My jsme společně s Alešem zvolili krátkou taneční ukázkou waltze. Na konci večera jsme se také dočkali příchodu Ježíška (v italském podání Santy Clause ☺), každý z nás byl obdarován maličkým dárečkem.

Týden před Novým rokem jsme se vydali do Francie, Paray-le-Monial. Bylo zde setkání Fraternity a komunity Emmanuel. Mne osobně

Paray-le-Monial velice oslovilo svou nádhernou starobyloú katedrálou, ale také kaplí Markéty Marie Alacoque, kde jí Ježíš zjevil své milosrdné srdce. Právě tady začala úcta k Božímu milosrdenství a také programem, který byl zaměřený na povídání o radosti.

Novoroční noc jsme strávili velice nádherným způsobem. Asi dvě hodiny před půlnocí jsme všichni šli do baziliky, kde jsme měli chvály, různá svědectví a scénky. Těsně před půlnocí jsme se všichni ztišili na krátkou adoraci, která vyvrcholila po odbití půlnoci tím, že jsme všichni vstali a šli blíž k oltáři a začali mohutně zpívat a chválit Pána! Poté jsme se přesunuli do jiné místnosti, kde byla připravena novoroční párty s tancem, hudbou a pohoštěním.

V neděli ráno jsme se všichni vydali na svoje první prázdniny. Já jsem se rozhodla je strávit u mé spolužačky Marty v Holandsku. Holandsko je velice krásná země. Je pravda, že zde velice často prší, tak jsem si alespoň pak mohla více vážit slunce, když nám vysvitlo! Velice se mi na Holandsku líbí to, že mají všude cyklistické stezky, kolo používají všude, tak jako my tramvaj, či autobus. I my jsme ho všude používali: když jsme jeli do kostela nebo na nákup, když jsme šli vyvenčit psa nebo jeli na výlet. Paráda! Také jsem byla velice nadšená, že jsem mohla navštívit Norské moře. Bylo velice rozbouřené, foukal silný vítr, byla zima, ale byla to veliká nádhera.

Nezapomenu na chvály, které jsme s Martou měly přímo na pláži. Při představě, že je Bůh silnější a jeho láska větší než toto hrozné, obrovské moře, se mi až zatajil dech. Byly to vydařené prázdniny!

Tak zase můžete trochu více vidět, co tu prožíváme. Na všechny na vás moc myslím, stále se za vás modlím, přeji Vám požehnaný nový rok!

Klára Voříšková

Test: JE CO ZLEPŠOVAT?

Test na další straně je samozřejmě určen pro větší děti, ale rodiče mohou otázky pozměnit a projít ho i s předškoláky. Snad alespoň trochu pomůže k lepšímu sebepoznání a dobrému předsevzetí do nového roku.

Přeji všem hodně Božího požehnání a milostí, radosti z darů, které dostáváme a umění je přijmout a pro nás rodiče zvláštní přání: oblíbenou přímlovu jednoho z tomáškovských farářů (působil zde asi před třiceti lety - doba byla jiná a faráři též): **ABY NÁS PÁN BŮH PŘI ZDRAVÉM ROZUMU ZACHOVATI RÁČIL ... prosíme Tě, vyslyš nás!**

*podle Katechetického věstníku upravila
Marie Sojka Veselá*

TEST

Otázky v testu jsou jen podnětem k zamyšlení. Oboduj své chování od 0 do 10 bodů. Pokud myslíš, že se v dané situaci zachováš vždy správně, napiš si 10 bodů. Pokud je tomu zcela naopak, uděl si 0 bodů. Dobře to promysli! Desítky a nuly by se moc objevovat neměly (ani u „smyslu“ pro pořádek ☺)

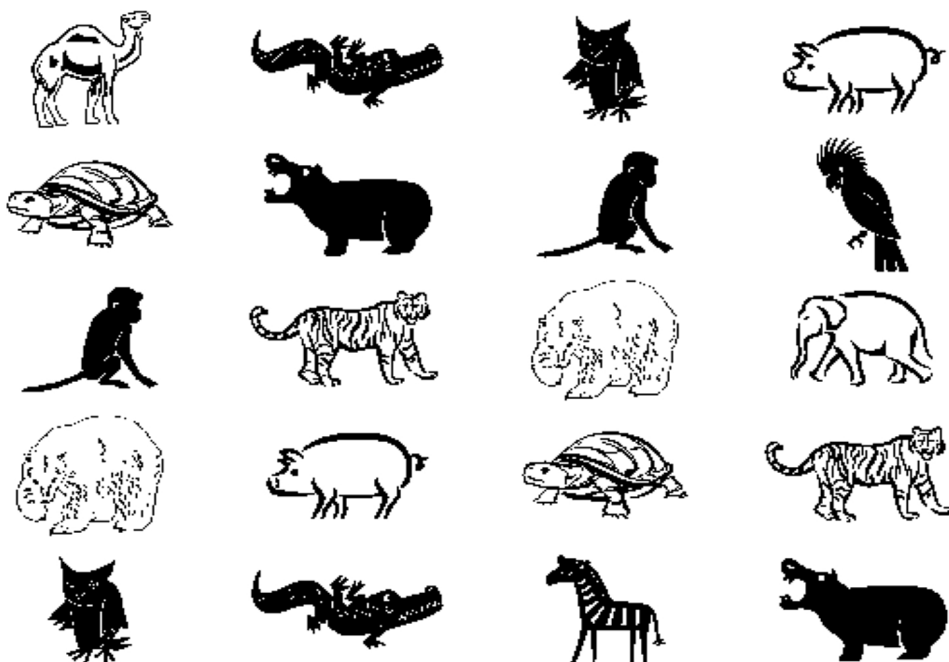
SITUACE		BODY
Díváš se na televizi a někdo tě o něco požádá. Necháš všeho a jdeš hned pomoci?	OCHOTA	
Dokážeš druhému při rozhovoru naslouchat? Nesnažíš se jen prosadit své myšlenky a názory?	NASLOU- CHÁNÍ	
Urážíš se často kvůli maličkostem? Podléháš svým momentálním náladám nebo se dokážeš ovládnout?	VYROV- NANOST	
Máš strach ze všeho nového? Když se ti stane trapas, dokážeš se mu zasmát nebo se jen lituješ?	SEBE- DŮVĚRA	
Dáš si nějaké předsevzetí. Dokážeš ho plnit? Splníš to, co druhým slíbíš? Je na tebe spolehnutí?	PEVNÁ VŮLE	
Stihneš i při ranním shonu udělat kříž, poděkovat krátce za nový den, poprosit o ochranu a o posilu prožít ho co nejlépe?	RANNÍ MODLITBA	
Když ti během dne něco udělá radost nebo tě zarmoutí, obracíš se s prosbou a díkem k Pánu Ježíši?	ŽIVOT KŘESŤANA	
Projdeš si večer uplynulý den? Popřemýšlíš, zda jsi využil všechny příležitosti k dobrému? Poděkuješ za to, co jsi mohl udělat pro druhé a poprosíš za odpuštění, pokud jsi někomu ublížil?	VEČERNÍ MODLITBA	
Nacházíš i na nepříjemných událostech nějaké dobré stránky? Umíš přijmout nemoc nebo jiné trápení?	DŮVĚRA	
Když ráno odcházíš, v jakém stavu necháváš svůj pokoj (psací stůl, postel, skříň, ...)?	SMYSL PRO POŘÁDEK	
Uděláš něco pro druhého, i když to není tvoje povinnost? I když se ti do toho nechce?	OBĚTAVOST	

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

Která zvířata vzal Noe do své archy? Jedno je osamoceno. Najdi jej.

„ ... A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s ním zůstali naživu; samec a samice to budou.“ (Gn 6,9)

PRO STARŠÍ

Vyluštěte jména světců. **Vzor: PRVNÍ+URAZIL+OČI+PĚKNÉ+KONEC=PRINC**

- ① JAHODA + MALINA + BANÁN
- ② PATRO + LES + NOTA + SETR
- ③ MÍR + MATKA + JARO + LUCIE + MATKA
- ④ PÁV + NADĚJE + LOVEC + KONEC + ŠAVEL
- ⑤ COP + RYPADLO + NORA + ŠALINA + PAVEL
- ⑥ KOČKA + ULITA + SLÁVA + PRARODIČ + ŠKOLA
- ⑦ VAK + NOC + ROJ + PŮST + PODBĚL + VOZDĚCH
- ⑧ VÍRA + LÁSKA + OVCE + BIBLE + LÁSKA + NASTAVIT
- ⑨ MED + PES + LET + LÉTO + POSED + KOLODĚJ + KOLODĚJ
- ⑩ LED + TUŠ + NAD + SOUMAR + MARCIPÁN + LETADLO + AKTOVKA

Klára Špunt Zelinková